

Angel Door

By *Awakencordy*

Fandom: Supernatural

Çift: Dean/Castiel

Derece: NC-18 (18 yaş altı için uygun değildir.)

Konu: Yıllarca görüşmedikten sonra fırtınada bir otel odasında mahsur kalan Dean ve Cas.

Notlar: Bu senaryo verilen prompt üzerine yazılmıştır.

* * *

"Sadece bir oda var efendim.."

"Neden? Film mi bu?"

Her yerde kavgalar varken Dean kartını kadına veriyor, çabuk olmasını söyler, resepsiyonist onun gerisindekilere laf yetiştirmeye çalışırken konuşur

"Bakın, fırtına her şeyi engelliyor! Devlet avcı birlikleri göndereceğini söyledi, iblisler de sıkışmış durumda, herkes otellere kaçıyor, ben ne yapabilirim?"

Dean bununla kaşlarını çatarken Kıyamet sonrası insanların iblisleri bildiği dünyaya hala alışmamış bir şekilde sorar

"İblisler çıkamıyor mu?"

"Ne iblisler ne de melekler.. Herkes fırtınanın gölgesinde mahsur.. Sadece insanlar yer değiştirebiliyor ama onlar da pek gezebilecek durumda değil.. Bitti, buyrun.."

Dean kartını geri alır ve kadını bırakıp kaşlarını çatarak odasına giderken çevresini izliyor, sabahtan beri içinde olan garip duyguyu tanımlamaya çalışır..

"İblisler ve melekler tıklı kalmış Sammy.. Bilmiyorum ne demek.. Hayır, bugün hiç melek görmedim, benim görüş alanım dışında takılıyor olmalılar.."

Sam diğer tarafta Chuck'la konuşacağını söyleyip kapatırken Dean telefonunu yatağa fırlatır, eliyle yüzünü ovalayarak pencereye giderken dışarıyı izler..

Fırtına normal görünüyor, metafiziksel bir şey yokmuş gibiyken Dean yukarıdakilerin neden hem kendilerini hem iblisleri bir şehre hapsedtiğini anlamaz, anlamadığı bir satrancın başladığını düşünürken omuzlarını silkerek odada geri döner..

Aşağıda kavgalar devam ediyor, birisi meleklerin önceliği olmadığını bağıryorken Dean gülerek yatağa oturur.. Kıyamet sonrası bu açığa çıkma işinin en boktan yanı bu, insanlar melekleri ve iblisleri sınıflandırmaya başlamışken kapı vurulduğunda Dean ilerleyerek

kapıyı açar, Sam'den önce aradığı oda servisine bakacakken onun yerine 7 yıldır görmediği Castiel'i görünce donar..

"Merhaba Dean."

Dean ona bakıyor, bakmaktan başka bir şey yapamazken Castiel hala en son gördüğü gibi, hatta hala en son giydiği kıyafetlerle duruyorken Dean ona yumruk atma isteğinin hala aynı olduğunu fark edince dönerek odada ilerler, Castiel de içeri girip kapıyı kapatırken konuşur

"Aşağıda durmam insanları huzursuz ediyor, bugün şehirde gözükmemem lazım.. Burada kalmam mümkün mü?"

"Kiliseyi yaktılar mı?"

"Bu kasabadaki kilise tamirat altında.."

"Hastanedeki şapel?"

Castiel sessiz kalırken Dean iç çekerek ona döner, onu süzerken mırıldanır

"Hala iyi görünüyorsun.. 7 yıl sana 7 saniye gibi gelmiş olmalı.."

Castiel bu konu hakkında da bir yorum yapmazken kapı vurulur, Dean onu geçerek kapıyı açar ve oda servisine parasını verip yemeğini alırken konuşur

"Neden fırtına var?"

Castiel hala olduğu yerde onu izliyor, odayı dolanan adama bakıyorken cevaplar

"Gabriel.."

Dean gülerek gözlerini devirir, masaya otururken konuşur

"Tahmin etmeliydim.. Şehir şehir savaş mı yapacaksınız?"

"Hayır.. Diğer melekler şehre girip çıkabiliyor, sadece ben çıkamıyorum.."

Dean bununla başını kaldırır ve ona bakarken endişelenmeye engel olamadan sorar

"İyi misin? Neden?"

"İyiyim.. Gabriel yasakladı.."

Dean dikkatle onu izlerken Castiel hala kıpırdamamıştır, Dean konuşur

"Gel, otur.. Bak, bir anda tekrar arkadaş olamayız, bir anda çekip gittin Cas.. Ama bir şey varsa, bir problem varsa söyle.. Sana yardım edeceğimi biliyorsun.."

Castiel başını sallar, ama utanmış görünürken Dean onu inceliyor, sorar

"Ee?"

"Ee ne, Dean?"

Dean gözlerini devirir ve sandviğine dönerken cevaplar

"Bununla tekrar uğraşamam.. Artık çok yaşlıyım-"

"38 çok büyük bir yaş değil Dean-"

"Evet, senin standartında-"

"Bobby 63 yaşında, çok da başarılı bir insan.. Ayrıca güçlü bir avcı.. İnsan standardında da gençsin Dean-"

"Sağol Cas, bu gece kremimi sürmeyeceğim, kırışıklıklarım görünüyor mu?"

"Hayır?"

Dean hafifçe gülerek ona bakar, Castiel ise ciddiyetle onu izliyorken Dean yiyeceğini kenara bırakarak konuşur

"Mike nasıl?"

"İyi.. Görüşmediniz mi?"

"Evet, geçen hafta.."

Castiel o zaman neden sorduğunu belli eden bir suratla ona bakarken Dean sorar

"Baban nasıl?"

"İyi.. Senin de iyiliğini diliyor.."

"Ne güzel.. Kötü çocuklar nasıl?"

"Kötü çocuklarla ilgilenen melek ben değilim Dean, biliyorsun.. Onlarla Xeraphiel ilgileniyor-"

"Zach'den bahsediyorum Cas.."

"Oh. O da iyi olmalı, cezası hala devam ediyor, bu hafta Disneyland'i izliyor olmalı.."

Dean gülerek ona bakarken Castiel oldukça ciddi bir cezadan bahsediyordur, Dean inleyerek çalan telefonuna uzanır, açarken konuşur

"Neler olduğunu öğrendim Sammy.. Arkadaşın Gabriel Cas'ı buraya hapsedmiş.. Evet, Cas.. Evet 7 senedir görmediğimiz ve ondan önce 3 sene her gün bizimle gezen Cas.. Ah evet, beni cehennemden çıkartan Cas.. Evet, evet, seni kurtarmak için Lucifer'in özünü almasına dahi izin veren Cas.. Evet, babasının Büyük Melekler'den¹ yaptığı Cas.. Evet, 1 sene birlikte olduğum melek.. Evet, evet, bir anda çekip giden ve bir daha görmediğimiz melek.. Nasıl bu kadar ayrıntılı hatırlıyorsun, mükemmelsin Sammy.. Evet burada.. Veriyorum.."

Castiel'in mavi gözlerinde fırtınalar var, Dean ona bakmadan telefonu onun tarafına ittirir ve kalkıp banyoya giderken kapıyı arkasından iterek kapatır..

"Dean."

Dean odaya girdiğinde onun ayağa kalkmasına bakmadan çantasına yürüyerek konuşur

"Sabah yola çıkacağım Cas.. Uyumam lazım, uzun bir gün olacak.. Işığı kapar mısın?"

Işıklar sönerken Dean teşekkür ederek minik ışığı açar, ardından üzerindeki çıkartıp çantaya tıklar, sonra yatağın üstünü açarken Cas konuşur

"Dean.."

Dean ensesine vuran nefesle kasılırken Cas yine kişisel alanı unutmuş bir şekilde arkasında duruyordur, Dean onun nefeslerini dinlerken Cas konuşur

"Sanırım kardeşimin bu oyunda vermek istediği dersi anladım."

¹ Archangels.

Dean gözlerini devirir ve Gabriel'e gideceğinden emin olduğu bir bakışı yukarı atarken ardından eğilerek fazla yastığı alıp diğer tarafa atar, sonra dikleşip öbür adama dönerken cevaplar

"Mükemmel, sınıfı aydınlatma.. Şurada oturabilirsin-"
"Dean."

Dean onun derin sesinde binlerce anlam barındıran ismini yıllarca duymamış, patlarken sorar

"Ne var? Ne? Bir anda gidip sonra bana *Dean* diyemezsin Cas! Gitmeyeceğini söylemiştin!"

"Ki gitmedim-"

"Neredeydin peki? Ben uyurken mi geliyordun-"

"Genelde-" Cas suratında patlayan yumrukla başını çevirir ama Dean'in canı yanmazken avcı öfkeli, tıslar

"Ne cüretle Cas? Bunun beni öldüreceğini bile bile-"

"Dean, sana gitmeyeceğimi hep söyledim. Babam bana iş verdi, Büyük Melek olmak Kıyamet'ten sonra çok büyük bir iş, bütün melekler ordusu bana bakarken-"

"Ben seni bekliyordum!"

Cas ona bakakalırken Dean kızgın, yıllardır biriktirdiği her şeyi söyler

"Seni bekledim! En iyi yukarıdaki baban biliyor Cas, seni *bekledim!* Ama ben insanım, 1 yıl bekledim, 2 yıl bekledim, sonra yoktun! Bittin! Bana beni bırakmayacağını söyleyip beni terk ettin-"

"Dean-"

"Konuşursan çeneni dağıtıyorum Cas."

Cas susarken Dean ona bakıyor, sesi alçalarak fısıldar

"Bana bunu nasıl yaptın? Beni acıtan tek şeyin terk edilmek olduğunu biliyorsun.."

Castiel de acı çektiği belli, Dean bir an kendini 10 yıl öncesinin odasında tabloların önünde onu ikna etmeye çalıştığı zamandaki gibi çaresiz hissederken Castiel ona yine bilmediği ve korktuğu belli olan bir ifadeyle bakıyordur, Dean sorar

"Neden?"

Castiel nefesini bırakarak ona bakarken Dean bir an yorgun olduğunu, *yorulduğunu* hissederek, Castiel cevaplar

"Evimizi inşa ediyordum.. Onca şeyin arasında.."

Dean kaşlarını çatarken Castiel yutkunur, ardından devam eder

"Kansas güneşini alacak bir açık alanda iki katlı bir ev.. Bahçesi var, arka bahçesi gölge, önünde Impala için açık alan var, ama yağmurlu günler için de garaj var.. Sam'in evi 10 dakika uzaklıkta, ileride tanışacağı eşinin seveceği her şey evde hazır.."

"İleride-eş-ne?"

"*Cennet*, Dean.."

Dean düşünemiyor, algılayamazken tekrar bir 'ne?' diye sorar, Cas cevaplar

"Cennetteydim, biliyorsun.. Her şeyi hazırlarken zamanın nasıl geçtiğini anlamadım.. Sana yukarıda zamanın mutlulukla eş hızla geçtiğini anlatmıştım.. Evi bitirdiğimde ve 5 yıl geçtiğini anladığımda ben senden daha çok kahroldum.."

Dean aptala dönmüş, ağzının açılmasına engel olamazken sorar

"Neden cennette ev? Ölüyor muyum?"

"Elbette hayır.. Öleceğin zaman yanında olacağım ve bana gülümseyeceksin.. Gördüm Dean.."

Dean aptala dönmüş, ona bakarken Castiel konuşur

"Özür dilerim.. Son 2 yıldır seni 7 yıldır terk ettiğimi fark etmiş olmak beni de mutlu etmedi.. Gabriel seni görmem gerektiğini söyledi ama benden nefret edeceğini biliyordum-"

"Bunca zaman sırf mutluluğundan mı ayrı kaldık, bu mu?"

"Hem o, hem de işler, yalan söyleyemem. Ama senin yanına indiğimde hep uyuyordun, ne kadar zaman geçtiğini hiç anlamadım Dean.. Bana göre sanki Lucifer'i öldürel 1 hafta olmuş gibi.."

"Çünkü o kadar mutlusun.."

Castiel başını sallar, ona bakarken Dean bir an sonra sinirle gülmeye başlayınca Castiel kaşlarını çatar, yeşil gözlü adam cevaplar

"Bu ancak benim başıma gelir.. Bana olan mutluluğundan beni terk eden bir sevgili.. Mükemmel bir adamım, gerçekten-"

"Hala sevgilin miyim?"

Dean gerçekten merakla dolu soruya bakarken Castiel endişeyle ona bakıyordur, Dean iç çekerek cevaplar

"Öylesin moron.. 7 yıl oldu, hala öylesin.."

Castiel babasını bulduğu zamanki inanılmaz mutlulukla ona bakarken Dean onu hala sevdiğinin farkında, zaten o yüzden acı çekiyor, uzanarak onu çekerken Castiel onun önünde durarak onunla yüz yüze gelir, Dean onun gözlerine bakarak konuşur

"Bir daha yukarı çıktığında alarm takacaksın.."

Castiel ona bakıyor, dalgınken cevaplar

"Yukarı çıkamıyorum.."

"O da güzel.. Gerekirse ayağına demir bağlarız.."

"Demir beni tutmaz Dean-" Castiel cümlesini tamamlayamadan Dean onun dudaklarını örterken onu döndürerek yatağa çevirir, o sırada yukarıya bir hareket çekerken Cas görmüyor, onun omuzlarına tutunur..

Dean onun onu öptüğü ilk saniye hareketi de, Gabriel'i de unutarak inlerken Cas yatağa alçalarak onu üzerine çeker, bir saniye sonra kıyafetler yok olurken Cas fısıldar

"Dean.."

Dean onun üzerinde, ona bakarken konuşur

"Şimdi ölmeyeceğim değil mi? Gülümsemek falan?"

Castiel gülerek başını yastığa bırakırken ona bakıyor, cevaplar

"Hayır Dean.. 70 yaşından sonraki bir yaşta Bobby'nin evinde, üst kattaki yatak odasında uykunda huzurla öleceksin.. Yanında ben de olacağım, seni Tessa yukarı götüreceğim ve evin bahçesinde seni yine ben bekliyor olacağım.."

Dean onun gözlerine bakarken kaşlarını kaldırır, Cas başını sallarken konuşur

"Eminim.. Sam de yukarı gelecek.. Affedileceğinizi söylemiştim.."

"Ben seni affedecek miyim, onu görecekiz.."

Castiel tekrar üzüntüyle dolarken Dean meleğinin üzülmelerini sevmese de biraz kıvrınması gerektiğine karar vererek konuşur

"Onca sene tek başıma bekledim-"

"Kimseyle birlikte olmadın mı?"

Dean onun sesindeki dürüst hayretle onu tokatlamak isterken o anda ensesinden çekilince şokla ona düşer, Castiel onun dudaklarını yakalayarak onu şiddetle öperken Dean akli kayarak ona tutunur..

Meleği canlanmış, tüm gücüyle onu sıkıca tutuyor, Dean bir milim bile kıpırdayamazken Cas onu çevirerek aniden altına alır, Dean nefes nefese ona bakarken Cas hırıldar

"Beni hala seviyorsun.. Kimseye bunu yapmadın.. Hala benimsin, tek benimsin.. Şimdi gitsem yine benim olarak kalacaksın.."

Dean ağzını açar, ona bakarken Cas onun konuşmasına fırsat vermeden elini onun omzundaki ize yapıştırır, Dean başını arkaya atarak nefes alırken Cas eğilerek onun boynunu öper..

Cas burada olduğunu söylüyor, döndüğünü söylüyorken Dean kanatların rüzgarı olmasa odayı ateşe verecek kadar sıcak hissediyor, onun sırtına tutunarak onu daha fazla kendine çekerken eli onun kanat kemiğine çarptığında Cas inleyerek kendini ona daha da iter, Dean onun saçlarına asılarak sıkır, sıkır, sıkır..

Oda sıcak, otel yanıyor olsa Dean farkında olmayacak, Cas onu sarsıyorken ikisi tekrar öpüşüklerinde Dean serinlikle ona tutunur, Cas o sırada başını ondan kopartıp onun omzuna eğerken Dean kulağına çarpan 'benim'i duyduğunda gördüğü beyaz ışığın kendi zevki mi yoksa Cas'ın ışması mı olduğunu bilemezken kendinden geçer..

"Hey.."

Dean 'mm'layarak gözünü açarken mırıldanır

"Formdan düşmüşüm.. Eskiden kendimden geçmediğim zamanlar da vardı.."

Castiel ona gülümserken pek dert etmiş gibi değildir, Dean yağmurun durduğunu fark ederken sorar

"Fırtına?"

"Kalktı.. Benim yasağım da.."

"Ama buradasın.."

Castiel başını sallar, Dean yattığı yerden ona bakarken ona dönmüş onu izleyen meleğe bakarak sorar

"Şimdi ne olacak?"

Castiel sakin, yatağa uzanarak ona bakarken cevaplar

"Önce Dakota'ya gideceğiz, Sam beni görmek istiyor.. Sonra Bobby'e gideceğiz.. Sonra bana yeni kıyafetler alacağız.. Sonra seninle kıyamet sonrası planımızı gerçekleştireceğiz.."

Dean gülümserken ona bakıyor, sorar

"Hala hatırlıyor musun?"

"Bana göre bir hafta geçti Dean.. Hatırlıyorum.."

"Büyük Kanyon'a da gidecek miyiz?"

"İstediğin her yere gideceğiz.."

Dean mutlulukla gülümserken Cas da ona gülümser, sonra fısıldar

"Özür dilerim.."

Dean başını sallar, onu affederken mırıldanır

"En azından mutluymuşsun.."

"Sen değildin.."

"Ama sen öyleydin.. Yeter.."

Cas iç çekerek ona yaklaşır ve başını göğsüne koyarken Dean konuşur

"Bir daha gitmeyeceğine gerçekten söz verirsen affedeceğim.."

"Söz.."

"Benden ayrılınca üzüntüden kahrol ki zaman geçmesin.."

Castiel onun göğsüne gülümser, koluyla onun belini sıkarken Dean de başını sallar, derin bir nefes alarak tavana bakarken gözlerini kapatarak Cas'ın nefeslerini dinler..

The end

Merhaba,

Okuduđunuz Őeyden memnun kaldıysanız bir yorum bırakmanız beni oldukça memnun eder.

.pdf'lerin arkadaşlar arası dolaşacağını ve o süre içerisinde sitenin iç adreslerinin değişebileceğini hesaba katarak yorum için size iki yol vereceğim;

a. Mail.

Bana her zaman awakencordy@merkez-masa.com yoluyla ulaşabilirsiniz.

b. Site.

Bu hikaye Verankton'a bağlı, mutlaka orada bir yorum formu vardır, oraya gidebilirsiniz:
<http://verankton.merkez-masa.com>

Fazla zahmetli, farkındayım, ancak çalışmayan bir servis sunmaktan iyidir diye düşünüyorum.

Yorum gönderseniz de, göndermeseniz de, umarım okuduğunuzdan hoşnut kalmışsınızdır ve umarım ben Őu anda daha güzellerini yazıyorumdur.

Teřekkürler,

Awakencordy

Site: <http://merkez-masa.com>

Bu hikayenin geldiđi alt site: <http://verankton.merkez-masa.com>

Her hakkı saklıdır.